

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело № 20231001000070 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба на “ЕСКО България” ЕООД срещу решение № 21 от 04.01.2023г. по т.д. 3/2023г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 16 с-в, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу постановен отказ № 20221216135844/21.12.2022г. на Агенция по вписванията по заявление вх.н. № 20221216135844/16.12.2022г. Жалбоподателят поддържа неправилност на обжалвания съдебен акт предвид постановяването му в нарушение на ЗТРРЮЛНЦ и ЗМИП. Излага да е подал заявление, съответно на изискванията на чл. 63 ЗМИП, вр. параграф 2 от ДР на ЗМИП и неправилно по същото да е постановен обжалвания отказ. Излага едноличен собственик на капитала на дружеството да е публичното дружество „Синтетика” АД, което отговаря на очертаното в параграф 2 от ДР на ЗМИП изключение, досежно дружества, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, с оглед на което излага неправилни да са доводите по обжалваните отказ и решение на СГС, че като действителен собственик следва да бъде вписано само физическо лице. Сочи в последния смисъл да е практиката на съдилищата по цитираните с жалбата съдебни актове. Поддържа заявените за вписване обстоятелства с приложена декларация по образец да следва да

бъдат вписани по партидата му. По изложените доводи моли съдът да отмени обжалвания съдебен акт и отказ като неправилни и постанови да бъде извършено вписване по заявление № 20221216135844 на действителен собственик.

Съдът при извършена служебна проверка за допустимостта на сезиралата го жалба намира същата за подадена от легитимирана страна и при спазване на преклузивния срок по чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ срещу подлежащ на обжалване акт, предвид на което и ще бъде разгледана по същество.

По същество жалбата е неоснователна по следните мотиви:

От жалбоподателя “ЕСКО България” ЕООД е подадено заявление с вх.н. № 20221216135844 с искане за вписване на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закон за мерките за изпиране на пари на действителни собственици, участващи пряко или косвено в дружеството като посоченият действителен собственик в заявлението и в представена декларация към същото е вписаният едноличен собственик на капитала – „Синтетика” АД.

С обжалвания отказ № 20221216135844/21.12.2022г. на Агенция по вписванията длъжностното лице по регистрация като е взело предвид заявените обстоятелства да не са съответни на изискванията на закона за действителен собственик да се вписват само физически лица е постановил отказ да бъдат вписани заявените със заявление № 20221216135844/21.12.2022г. обстоятелства.

Жалбата на заявителя срещу отказа е оставена без уважение с обжалваното решение на Софийски градски съд с изложени мотиви за правилност на изводите на длъжностното лице по регистрация, както и че целта на закона е да се издирят и впишат действителните собственици физически лица, които обстоятелства само подлежат на вписване, а подаденото заявление от жалбоподателя да не съдържа информация за физическите лица, действителни собственици на дружеството.

Решението е правилно.

Предвид длъжимата от длъжностното лице по регистрация проверка по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ при разглеждане на сезиралото го заявление същото преди да разпорежи вписване на обстоятелствата следва да провери дали заявеното за вписване обстоятелство подлежи на вписване, както и дали към заявлението са представени изискуемите документи, удостоверяващи

подлежащото на вписване обстоятелство и дали последните удостоверяват съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона.

С нормата на чл. 63, ал. 5 от ЗМИП се предвижда задължение за учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания, с изключение на едноличните търговци, да заявят за вписване съгласно ал. 1 на същата законова разпоредба действителните си собственици по § 2 от допълнителните разпоредби, ако същите не са вписани като съдружници или еднолични собственици на капитала по партидите им. Когато като съдружници или еднолични собственици на капитала са вписани юридически лица или други правни образувания, задължението по предходното изречение възниква: 1. ако действителните собственици по § 2 от допълнителните разпоредби не са вписани в регистрите по ал. 1 като съдружници и/или еднолични собственици на капитала по партидите на участващи във веригата на собственост юридически лица или други правни образувания, учредени на територията на Република България, или 2. ако тези юридически лица или други правни образувания не са учредени на територията на Република България.

Ал. 1 на чл. 63 от ЗМИП, препраща досежно подлежащите за вписване обстоятелства към разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от същия закон, съобразно която учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания и физическите лица за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 са длъжни да получават, да разполагат и да предоставят в определените по закон случаи подходяща, точна и актуална информация относно физическите лица, които са техни действителни собственици, включително с подробни данни относно притежаваните от тях права.

С нормата на чл. 63, ал. 4 ЗМИП уредбата е допълнена, като са посочени точно подлежащите на вписване в ТРРЮЛНЦ данни и конкретно в т.1. идентификационните данни за действителните собственици - физически лица, включително: а) имената; б) гражданството; в) единният граждански номер за лицата по чл. 3, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация; г) датата на раждане за лицата, различни от тези по буква "в"; д) държавата на пребиваване, ако е различна от Република България или от държавата по буква "б", като вписването се извършва съгласно декларация, чиято форма и

съдържание се определят с правилника за прилагане на закона.

Горната законова уредба, настоящият състав на съда намира за ясна, като точният и смисъл следва не само от конкретиката на разписаните със същата правила за подлежащите на вписване обстоятелства – „на действителните собственици – физически лица”, но и е изводима при систематичното и тълкуване, предвид разделът, в който се намира същата – Раздел VI – Идентификация на действителните собственици и проверка на тяхната идентификация, и разписаният в чл. 59, ал. 1 ЗМИП смисъл на последната идентификация, а именно да се идентифицира всяко физическо лице, което е действителен собственик на юридическо лице или друго правно образувание, чрез събирането на информация за последното.

Обратното тълкуване не следва от разпоредбата на параграф 2 от ДР на ЗМИП, с която се дефинира „действителния собственик” по смисъла на закона отново като физическо лице или физически лица, което/които в крайна сметка притежават или контролират юридическо лице или друго правно образувание, и/или физическо лице или физически лица, от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност. С т. 1. е пояснено, че по отношение на корпоративните юридически лица и други правни образувания действителен собственик е лицето, което пряко или косвено притежава достатъчен процент от акциите, дяловете или правата на глас в това юридическо лице или друго правно образувание, включително посредством държане на акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства, с изключение на случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността.

Последната разпоредба – на т. 1 към параграф 2 от ДР на ЗМИП, превратно се тълкува от жалбоподателя като изключение от уредбата за разкриване на действителните собственици – физически лица, която според него му дава право и задължение да иска вписване като действителен собственик на капитала му на юридическото лице, вписано като едноличен собственик на капитала му.

На първо място, цялостната уредба на закона и въведените с него

Директиви на ЕС е насочена към разкриване на физическите лица, действителни собственици на капитала на регистрираните на територията на Република България юридически лица, която цел не може да бъде постигната с повторно вписване на вече вписани обстоятелства за собственици на капитала на същите дружества, предвид на което и нормата на чл. 63, ал. 4 ЗМИП изрично предвижда вписване като действителни собственици само на тези физически лица, които не са вече вписани като собственици на дялове.

На второ място, вписването на юридическо лице, било то и публично предприятие, което предлага акциите си за изкупуване на регулиран пазар, не носи никаква информация, която да може да спомогне за идентифициране на действителните собственици физически лица, по която причина и законодателят не е въвел последното обстоятелство като подлежащо на вписване на основание чл. 63 ЗМИП.

Въведеното с т. 1 на параграф 2 уточнение, досежно случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, в унисон с целта на закона сочи единствено на липса от необходимост в последната хипотеза да се вписват физическите лица, собственици на капитала на тези дружества, доколкото по отношение на последните е налице уредба, преценена като даваща достатъчна прозрачност за собственика на капитала им.

Разрешението е в унисон и с нормата на чл. 59, ал. 4 ЗМИП, съобразно която за юридически лица, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информация за дяловото участие, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогична информация относно дружества на регулиран пазар извън Република България. Последните достъпни регистри са счетени и за достатъчна база данни за собствеността на юридическото лице, по която причина и с нормата на параграф 2 от ДР на ЗМИП, е въведено изключение по отношение на същите субекти.

Исключението, обаче, по вече изложените мотиви на съда не може да бъде тълкувано в предлагания от жалбоподателя смисъл, че подлежи на вписване обстоятелство за действителен собственик – юридическо лице, което е и вече вписано като едноличен собственик на капитала на заявителя, и правилно по депозираното с последното искане заявление е постановен обжалвания отказ от длъжностното лице по регистрация.

Неоснователни са оплакванията по жалбата за неправилност на обжалвания съдебен акт, предвид постановяването му в нарушение на утвърдена съдебна практика. Цитираната практика с жалбата е на окръжни съдилища, няма данни да е утвърдила се като постоянна, не е задължителна за СГС, нито са настоящия състав на съда и не се споделя от последните, като наличието на различна съдебна практика не е основание за отмяна на обжалвания съдебен акт.

По горните мотиви на съда за съвпадение в крайните изводи на двете инстанции обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно.

По тези мотиви, САС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 21 от 04.01.2023г. по т.д. 3/2023г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 16 с-в.

Решението е окончателно на основание чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____